

Een weinig bekend Hoekje van mooi Nederland.

heilzaam, geneeskrachtig is; maar wat hiervan zij, zeker is het dat 't zomers heerlijk is zich er mee te verfrisschen, wat de wanden der badkamertjes dan ook getuigen, die behalve tal van eigennamen ook herhaaldelijk de woorden bevatten: „Het bad is heerlijk geweest, ik kom terug.”

Ik noodig u tot het nuttigen van een nieuwe moot van mijn visch. Dit 's een grootere dan eenige die we tot nog toe genoten. Een dubbele is het, want van nu aan loopt er oostlijk van den tot nog toe doorloopen en zich nog verder noordwaarts uitstreckende heuvelketen nog een andere reeks toppen en kopjes. Een veel kortere evenwel dan de westlijke, daar zij met deze een gemeenschappelijk uitgangspunt heeft, zooals verder in mijn verhaal zal blijken, doch niet evenals zij tot de Rijnvlakte doorloopt, maar al ophoudt tegen het Stokkemsche veld.

Het nu te doorwandelen bergdeel is het meest bekende. Vormt de Groot-peeskesweg en verder op het juist genoemde veld zijn zuidergrens, langs zijn noordlijke golft en windt zich de groote grindweg van Didem op Zeddem. Tusschen Beek en Loerbeek aanvaardt deze weg zijn taak u den berg op te brengen, wat hij doet eerst gelijkvloers door de akkers, doch weldra als hooge dijk tusschen de bosschen waar ge allerheerlijkst overheen ziet. Zoo lang het duurt echter, want langzaam-aan klimmend, heeft het sneller oplopend heuveland u ingehaald bij den (nu afgeschafte) tol. En van hier zijn de rollen veranderd. De heuvel is het nu, die nog hooger omhoog-rijst, terwijl de weg hem in zijn vaart niet volgt, en ge dus tusschen — trouwens breed uitgegraven — wallen voortwandelt of rijdt. De berken met stijlvol kwijnend-neerhangende twijgen en blaadjes als fijne knipsels, sneeuwwit van wade in hun zilveren schors, welke tot nog toe den weg bezoomden, worden van nu aan vervangen door beuken, die met hun bladerrijke kruinen op de uiterste lijn der afgraving geplant zijn en dus hierboven in de lucht staan.

Maar allengs komt er daling in die lijn, en is het beukeloover u nader gekomen: ge zijt den bult over. Nu zijn het mooie kampen

slaghout, waar de weg midden door leidt, met de blijde kleuren hunner frissche uitspruitsels allerbeeldigst afstekend tegen de als vestingwallen in ernst en somberheid achter hen verrijzende bosschen van immergroens.

En zoo gaat het met variatiën op hetzelfde thema verder, tot er eene verschijning is die u zoo treft en aandoet dat voortschrijden u eene wijle onmogelijk is: ge hebt het Monferland aanschouwd, grooter en grootscher dan eenige keer te voren. En van nu begint de weg weer te stijgen: de oostlijke keten staat ge op het punt van weer over te gaan. Aan uwe linkerhand verraadt een huisje, vroolijk rood in zijn nieuwe baksteen, dat ge de bewoonde wereld nadert, en reeds vertoont zich het bovenstuk van een breeden molen; ter rechter zijde blijft na tijdelijke verdwijningen achter hoog hout en tevoorschijnkomsten daar waar het woud nog jong of pas geveld is, het Monferland met zelfbewuste waardigheid op u nederschouwen.

Nu daalt, en vrij snel, ten tweeden male de weg. Bij een reeds sinds lang vervallen tolhuis eindigt hij: de weg van Emmerik op Zutphen heeft hem opgenomen. Ook den tweeden bult zijt ge over.

Gelijk aan gene zijde van den Groot-peeskesweg zijn er ook aan deze twee toppen in den westelijken keten. Beide zijn even hoog. De zuidelijke is onbenoemd; een paar jaren geleden plag men hem in Beek, dat er vlak tegenover ligt, den „kalen bult” te noemen, omdat hij toen pas ontboscht was. Nu overdekt een kleed van jong dennengroen hem alweer. De noordelijke is de Rüsberg. Tusschen beide door loopt van het Beeker veld uit een slag, dat den vreemden naam draagt van „Diepen zonderweg.”

Voorbij den klompenmaker in het genoemde veld volgen we bij eene splitsing van wegen de meer rechtsche, en bespeuren al dra stijgende, doch zeer geleidelijk stijgende te zijn. Ook daar waar de langszijdsche heuvelgrond ware kabriolen maakt van hoog en laag, maar vooral van hoog, blijft ons pad even geleidelijk stijgen. Reeds voert het tusschen manshooge moswallen door, en ge kunt nagaan hoe mooi het hier is met al dat overhangend gestijg